

11) Leikusse-pühha, mis esimessel pühapäeval pärast Mihkli petakse, on suut käuno-pühha, mil kõjale keige ello ülespidamisse andide eest issiärralikult tåanno antakse, ja sedda temma käest pallutakse, et mõistaksite leikusse andid, se on aastast warrandust, mis Jummal õnnistanud ja temma abbiga korjatud ja kokopondud, targaste prukida, ja et temma arm tullo ja jätko annaks, teist leikust pudusseta fätte sada.

12) Lutterusse õige usso üleswõtmisse pühha on 19mal Oktobril; aga pühbitsetakse sedda ikka selle nimmetud päwa järrele tulleval pühha päwal selle asja mälestusseks, et õnnis Lutterus pühast Waimust aetud, seggaseks läinud ussoöppetust parrandas, ja sedda Jummala sanna mõda pühast firjast üleswöttis ja ärraselletas.

13) Surnute mälestusse-pühha petakse kiriko aasta viimsel pühapäeval. Sedda leina-pühha pühbitseme nende mälestusseks, sedda Jummal mõda läinud

kiriko aastal süt ilmast ärrakorristanud ja tulleetame ühtaego mele, et keik siin agga majalised olleme, ning iggaüks ommal alal ilmast peame lahkuma ja omma kadduwat müllast fodda jätkma.

Tähendus. Kiriko aasta ehk aasta pühapäwad ja pühhad, mis Kristusse tullemisse ja sündimisega hakkavad, temma ello-järje ja öppetissega eddas lähhäwad, ning wimase pärast kolmaino Jummala pühapäwaga, mil maailma lõppetust ja Kristusse teist korda tullemist viimisel kohto päival, ettekulutakse, lõppewad, on tul Isanda riik ma peál, kelle wallitsejaks pühha Waim on.

14) Jõulopühad, mis ka kalliks aiaks hütakse, ning sellepärrast kalliste petakse, et Jesus Kristus ilmale sündinud, meid püttust peastma ja enneole issi-rahwaks puuhastama, mis ussin peab ollema keige hea töle. Jõulo otus ja rõõm on suur; se kergitab noort ja wanna. — Aga, armas taewane Issa, anna issi üllewelt meile sedda tõssist rõmo, et pühast Waimust ligutud süddamest wöiksite Jummalat kita ja